

Written by - சதேவியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

- ஊழல் குழு அறிக்கை 'ஊழல் குழு' அறிக்கை 'ஊழல் குழு' அறிக்கை ஊழல் குழு அறிக்கை ஊழல் குழு அறிக்கை, ஊழல் குழு அறிக்கை ஊழல் குழு அறிக்கை ஊழல் குழு அறிக்கை ஊழல் குழு அறிக்கை - ஊழல் குழு -

ஊழல் குழு அறிக்கை, ஊழல் குழு **2005** ஊழல் குழு **67!**

ஊழல் குழு: ஊழல் குழு அறிக்கை! ஊழல் - ஊழல் குழு -

சாதாரணமாக ஒரு புகையிரத நிலையைத் தில் நிகழ்வது போலத்தான் இது நடந்து வந்தது. ஏழு வித்தியாசங்கள் சொல்லலாம் என்றாலும் அதில் முக்கியமானது, இது அங்கு நடப்பது போல, இங்கு தினமும் நடப்பெறுவதில்லை. வாரத்திற்கு ஒரு தடவை வருகின்ற புதன் கிழமைகளில் மட்டுமே நடக்கின்றது.

கண் இமைக்கும் நேரத்தில், மிக வகைமாக வருகின்ற புதையிரதத்தில் இருந்து, புகையிரத நிலையை அதிபரின் கைக்கு மாறுகின்ற அந்த வளையம் போல, கண்நேரத்தில் இது கமைறுகின்றது. பார்க்கின்ற போதெல்லாம், ஒரு கதைநேரந்த சர்க்கஸ்காரர் நடத்துகின்ற அற்புதமான மாயாஜாலக் காட்சி போல எனக்குள் அதிசயத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதிசயம் மட்டுமல்ல, யாராவது ஆசிரியர்கள் கண்டுவிட்டால் என்ன நடக்காமோ என்ற பெரும் பதப்பதைப்பும், நடக்காமும் எப்போதும் எனக்குள் இருக்கும்.

புதன் கிழமைகளில் இரண்டாவதும், மின்னாவதுமான தொடர் பாடமாக எமக்கு வருவது சுகாதாரம். இந்தப் பாடத்திற்காக பத்து-யு வகுப்பில் இருந்து பத்து-ஊ வகுப்புக்கு, எமது வகுப்பில் இருந்த பாதி மாணவர்கள் அணிவகுத்துச் செல்லவேண்டும். மிகுதி பாதிப்பேறும் பிரயோக கணிதத்திற்காக பௌதீக ஆய்வு கட்டத்திற்குச் சென்று விடுவார்கள்.

இந்தப் புதன் கிழமை எப்போது வரும் என்று வகுப்பு முழுதும் காத்திருக்கும். சிலர் வளையப்படையாக உணர்ச்சி வசப்பட்டும் போய் நிற்பார்கள். இன்னும் சிலர் வளையியில்

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

வணை டா வறெறுப்பாக இருப்பது போல காட்டிக் கொண்டு உள் @ர ஆசை ஆசையாக உமிழ்நீர் வடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இதற்கு நியாயமான காரணம் ஒன்று இருந்தது. இது ஒன்றும் பிளீ க விதிகளைப் போல குழப்பமான, விளங்க முடியாத விடயம் ஒன்றும் கிடையாது. இந்தப் பாடநேரத்தின் போது மட்டும் தான் இருபது அழகான மாணவிகளுடன் நாம் ஒன்று சேர்ந்து ஓரே வகுப்பில் படிக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்து வந்தது. இத்தனகைக்கும் இருபாலாரும் சேர்ந்து படிக்கின்ற இந்துக் கல்லூரியாம் என்று இந்தக் கல்லூரிக்கு ஒரு மட்டமான பெயர்.

கொழும்பு நாலாம் குறுக்குத் திருவில் இருக்கின்ற குறுகலான ஒரு சந்து போல இரண்டு அடி அகலமும், பன்னிரண்டு அடி நீளத்துடன் இந்தக் கல்லூரியிலும் ஒரு சந்து இருக்கின்றது. புதன் கிழம்களில் இதனைக் கடந்துதான் நாம் செல்லவேண்டும்.

அந்த இடத்தில் சற்று அவதானமாக இல்லாது விட்டால் ஓரே சமயத்தில் எதிர் எதிராக வருகின்ற இரண்டுபேர் மோதிக் கொள்ளவேண்டி வரும்.

மோதிக் கொண்டது ஒரு மாணவனுடன் என்றால் அந்த இடத்தில் ஒரு குத்துச் சண்டைக்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். மாணவியுடன் என்றால் பிச்சு மாமா என்று மாணவர்களால் அன்போடு அழகைக் கப்படும் உப-அதிபரிடம் பத்து பிரம்பி ஆவது வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதனைக் கட்ட சமாளித்து விடலாம். கல்லூரி விட்டதும் வாசலில் காத்திருக்கும் அவளது அண்ணனின் அடியைத் தாங்க முடியாது. அதனால் அந்த சந்தில் வரும் போது மெதுவாகவும், சற்று அவதானமாகவும் வரவேண்டியது மிக அவசியமான விடயமாக எமக்கு இருந்து வந்தது.

யுத்தப் பிரதேசத்தில் சியல்படாகின்ற கண்காணிப்புக் குழு உறுப்பினர்களளைப் போல இந்த சந்தனைக் கவனிப்பதற்கு என்றே விசேடமாக மாணவ மூதல் வர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்தக் கண்காணிப்புக் குழுவின் கண்ணுக்கே மண்ணைத் தடுவுவதனைப் போலத்தான் சூப்புவின் நடவடிக் கை இருந்தது.

அவன் தான் எங்களுடைய வகுப்பின் பின் வாங்கு உறுப்பினர்களில் மிக முக்கியமான ஆள். பின் வாங்கு உறுப்பினர்களின் தலவைன் என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் முன் வாங்குகளிலும் அவனது சிலை வாகு இருந்தது. அவனுக்கு விருப்பம் இல்லாத எந்த ஒரு முன் வாங்குப் பயலையும், வகுப்புத் தலைவராகக் கட்ட நியமிக்க முடியாது.

சுகாதார பாடத்திற்குச் சிலை வதற்காக நாம் அந்த சந்தனைக் கடக்கின்ற நேரம் பார்த்து, எதிர்த்திசையில் இருந்து பத்து -ஊ வகுப்பு மாணவிகள் இருபது பேர் பிரயோக கணிதத்திற்குச் சிலை வதற்காக அதே சந்துக்குள் நுழைவார்கள்.

எந்த விதமான தற்பாதுகாப்பு உணர்வும் இன்றி வகை அட்டகாசமாக அந்த சந்துக்குள் நுழைந்து அவர்கள் வரும் போது, நாம் தான் அவர்களின் அண்ணன் மாறையினைத் துப்பயந்து சற்று ஒதுங்கிக் கொள்வது வழக்கம். அந்த இடத்தில் தான் இந்தச் சம்பவம் நடந்து வந்தது.

சூப்புவின் கையில் அனாயாசமாக இருக்கின்ற கொப்பி ஒன்று வகை இலகுவாக

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

யோகலட்சுமிபின் கதைக்கு இடம் மாறும். அடுத்தவாரம் யோகலட்சுமி மார்போடும் அணைத்துவரும் கொப்பிசுப்புறுவின் கைகளுக்குள் கண் இமைக்கும் நரேத்திற்குள் மாறிவிடும்.

இந்தக் கதைமாற்றத்தின் போது இரவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளாமல் தாரகை ஆனாலும் குறிபிசுகாமல் கொப்பி கதைமாறிக் கொண்டே இருந்தது.

நமது வகுப்பின் பின்வாங்குத் தலைவனுக்கும், பணிகள் வகுப்பின் முன்வாங்குத் தலைவிக்கும் எப்படி உறவு வந்தது என்று பல நாட்களாக எனக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. நித்திரை இல்லாமல் பாயில் பல நாட்கள் உருண்டு கொண்டிருந்தனே.

பிரபஞ்சத்தில் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கின்றது. இரசாயனத்திலும் விதிகள் இருக்கின்றது. அந்த ஒழுங்கு முறையின் பிரகாரம் தான், மலகங்கள் ஒன்று சேரமுடியும்.

ஒன்றுடன் ஒன்று சேரவே முடியாத இரண்டு மலகங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது என்றால், இரசாயனத்தில் எப்படி நம்பமுடியாதோ அது போல நம்பமுடியாத அதிசயமாக இது எனக்கு இருந்தது.

ஒழுங்கு முறையின் படி பார்த்தால் முன்வாங்கு உறுப்பினரான, எனது வகுப்பு மாணவ தலைவன் விக்கனாவைத் தான் யோகலட்சுமி காதலித்து இருக்கவேண்டும். அது தள்ளிப்போனால் ரஞ்சித். போகட்டும் என்று அதையும் விட்டால் அடுத்து இருக்கின்றவன் நான். ஒழுங்கு முறை இப்படி இருக்க ஒரு ஆசிரியரின் மகளான யோகலட்சுமி எப்படி தறுதலையான சுப்புறுவகை காதலிக்க முடியும்?

இந்தக் கதைக்கு விடை கண்டுபிடித்தே ஆகவேண்டும் என்று நான் தீர்மானித்து விக்கனாவிடம் சனென்று கேட்டேன்.

“அடுத்த தடவை இந்த மாதிரி ஏதாவது ஏதா கட்டமான விடயத்தைப் பற்றி நீ கதைத்தால் மிஸ்சிஸ் தவரடணம் டீ ச்சரிடம் சொல்லி விடுவனே” மிரட்டலோடு என்னை விரட்டி அடித்துவிட்டான். வகுப்புவைத் தலைவனாக அவன் வருவதற்கு ஒட்டுப் போட்டது சூத்த ‘வலேட்’.

ரஞ்சித் ஒரு அற்புதமான ஆள். இப்படி விக்கனாவைப் போல முகத்தை மூறித்துக் கதைக்க மாட்டான். தன்னால் இயன்ற அளவு நேரம் செலவழித்து எமது சந்தகேத்தை தீர்த்து வகைகின்ற பரே வழி. மறுநாள் காலவை வகுப்புக்கு வந்ததும் ‘எல்லாம் விளங்கி விட்டதா? இன்னமும் ஏதாவது சந்தகேம் இருக்கின்றதா? என்று வகை அக்கறையாகக் கேட்பான். ஆனால் அவனுடன் கதைப்பதற்கு ஏதாவது உயிரியல், இரசாயனக் கலை வகைகளுடன் போகவேண்டும். பிளேத் கத்தில் ஏதாவது சந்தகேம் என்று போனால் கட்ட ஒரு வாரத்திற்கு முகம் கொடுத்துக் கதைக்க மாட்டான்.

இந்த மாதிரி சமாசாரத்திற்கு, எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டே அடிக் கடி ஏதாவது பிரச்சினை பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்கொட் ரவீந்திரன் தான் சரி என்று எனக்குத் தோன்றியது.

நான் எனது சந்தகேத்தை கேட்ட மாதிரத்தில், கடந்த ஒரு வருடமாக என்னுடன் இருந்த

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

பெட்டயைள்குக்கு ஒரு பெடியன் வணேட்டும். நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?”

“பெடியள்குக்கும், பெட்டயைள்குக்கும் ஒன்றுதான் வணேட்டும் எண்டு சொல்லாதே. அப்படியாரும் சொன்னாலும் நம்பாதே. பெடியளும், பெட்டயைளும் இரண்டு, மயின்று என்று வசைச்சிருக்கினம். இப்ப எனக்கு இருக்கிறவள் என்னுடைய ஆறாவது ஆள். அவள்குக்கு நான் மயின்றாவது ஆள்.”

“பாத்தியே சும்புறு. ஆள்குக்காள் அஞ்சாறு பெட்டயைள் என்று வசைச்சிருக்கிறான்கள். இவன் இன்னமும், ஒரு பெட்டயைடோட கபிட நரூக்கு நரேர் நின்று கதசைச்சதயேயில்லை. பாவம்.” ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் எனக்காக அழுவதுவடித்தான்.

“என்ன? ஓரே பெட்டகைக்கு இரண்டு மயின்று காதலர்கள் இருக்கினமோ?” அதிரச்சியடோடு நான் கடைக்க, என்னை பரிதாபமாக சும்புறு பார்த்தான்.

பதில் சொல்ல விரும்பம் இல்லாமல், தடால் என்று ஒரு மாட்டெலும்பை எடுத்து ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தான்.

“நீ நிறைய கதையை வாசிக்கிறியோ?” சும்புறு என்னைப்பார்த்துக் கட்டான். எனக்கு உற்சாகம் தோற்றிக் கொண்டது.

“கும்புதம், ஆனந்த விகடன், கல்கி இதுகளில் வாற எல்லாக் கதைகளையும் வாரா வாரம் வாசிக்கின்றனான். அதைவிட ராணி மூத்து மாதம் மாதம் வாசிக்கின்றான்.”

“அதுகளில் கண்ணும் கண்ணும் சந்தித்து, காதல் எல்லாம் வடித்து கிளம்பி இருக்காமே”

எனக்கு பெரிய அதிரச்சியாக இருந்தது. காதலின் தொடக்கமே இந்த கண்கள் தான். கண்கள் இரண்டும் சந்தித்து விட்டால் பிறகு என்ன? புத்தகங்கள் வாசித்தே இருக்கமாட்டான் இந்த சும்புறு. ஆனால் அவுன்குக்கும் இதுகள் திரிந்துதான் இருக்கின்றது. பின்ன இதுகள் திரியாமல் என்னெண்டு இவனால் இந்த விசயத்தில் கிங்காக வந்திருக்க முடியும்?

“இராமர் காலத்தில் இருந்தே இந்த கண்கள் தான் காதலின் ஆரம்பம்” உணர்ச்சிவசப்பட்ட ச்சொன்னேன்.

“இவன் சரிபட்டு வரமாட்டான்.”

கோப்பையில் கரண்டியை எறிந்தான். கோபம் கடுப்பறே சும்புறு, ஸ்கொட் ரவீ ந்திரனைப்பார்த்தான்

சத்தம் கட்டு கல்லாவில் காசு எண்ணிக் கொண்டிருந்த மூதலாளி எங்களை ஒரு மூறப்பார்த்து விட்டு தனது வேலையைத் தொடர்ந்தார்;

மொக்கன் கடகைக்கு சிலவழித்தது சூத்தமாக ‘வஸேட்’; என்று எனக்கு அழகையே வந்துவிட்டது.

Written by - சமுதிரன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

“கண்கள், காதுகள், கடிதங்கள் எல்லாம் காதலுக்கு சரியாய் வராது. அதெல்லாம் கதையளில் தான் டா.”

“நிசமாய் காதலிக்க வண்டும் எண்டால், அவளவையினட மார்பை நீ பார்க்க வண்டும். அப்பத்தான் டா காதல் வரும்.”

“கூடப் பொயின்;ட” சஃப்பி முடித்த மாட்டுக்காலை கோப்பையில் மெல்லவதைத் தபி ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் கஃறினான்.

அதிர்ச்சியில் உறைந்து போய் வாய்ப்சே முடியாமல் இருந்தனே.

கண்களில் இருந்து தொடங்க வண்டிய காதலை எப்படி மார்பில் இருந்து தொடங்குவது? அசிங்கம்.

“பார்க்கிறதோட நிற்பாட்டுறதில்லை. பிறகு பிடிக் கவண்டும்.” அடுத்த குண்டை எறிந்தான்.

ஓரு கிளாஸ் தண்ணீ ரை அப்படியே குடித்து முடித்தனே.

“இன்னும் ஏதாவது வண்ணுமா?” கடப்பையன் வந்து நின்றான். அவனது முகத்தில் ஓரு விசமம் திரிந்தது. ஓட்டுக் கட்டேபிரும்பான்.

“பில்” ஸ்கொட் கஃறினான்.

“ஓரு சிகரட் பிடிக் கப் போறன் ஸ. பில்லகைக் குடித்திட்டும் வாங்கோ”

சுப்பூறுவின் தலை மறைந்ததும் ஸ்கொட்டைப் பார்த்தனே.

“எல்லாமே உனக்குப் புது புது விசயமாய் இருக்குது என்ன?” கண்சிமிட்டினான்.

“சுப்பூறு சொல்லுற மாதிரியெல்லாம் என்னால சயெய் ஏலாது. இது பட்டையளிட்ட சரூப்படி வாங்குறதாய் முடியும்”.

“சரூப்பாலை இல்லகை குடையாலதான் அபிப்பாளவை” சுப்பூறு வந்து நின்றான். நரூப்பப் பட்டி எடுக்க வந்திருந்தான்.

“சகைக்கிளில் போககேகை எதிர்க்க நடந்து வாற பட்டையளின் ர மார்பை அப்பிடியே ஓரு பிடி பிடிச்சுட்டு போய்கொண்டே இருக்கலாம். அடுத்த தடவை அவளைப் பார்க்ககேகை கண்டூபிடிக் கலாம். ஆளை அமத்தலாமா? இல்லையாவெண்டு”.

“இதில் ஓரு கவனம் இருக்க வண்டும். யாராவது குடையோட வாறாளவை எண்டால் உசாராய் இருக்கவண்ணும்.. குடையாலகையை முறிச்சுப் போடும்வாளவை.”

ஓகோ குடகைக்கு இப்படியும் ஓரு பயன்பாடு இருக்குது. இது திரிஞ்சால் குடையளின் ர விலை ஏறிவிடும்.

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

தனது இடது மணிக் கட்டை தடவியபி “பில் மும்புது ருபாய் வருக்து” ஸ்கொட் கபறினான் . எங்கயோ குடயாலை அடிவாங்கி இருக்கின்றான் .

சத்தல் மிளகாய் வித்த காசில் எழுபது ருபாய் மிச்சம் . கடயை விட்டு வளையே வந்தோம் .

“இதே உன் ர சகைக்கிள் .”

மாடு வாங்க வந்தவன் , மாட்டைச் சூத்திச் சூத்திப் பார்த்த மாதிரி சகைக்கிளைத் தடவிப் பார்த்தான் .

“இது என்னடா கரியல் ?”

“ஓரு சகைக்கிள்தான் நிற்குது . அப்பர் சந்தகைக்கு கத்தரிக்காய் மட்டை ஏத்துறதுக் ;குத்தான் பரிய கரியல் போட்டவர் .”

“சந்தகைக்கு வாழகைக்குலை கட்டிக்கொண்டு போற சகைக்கிள்களில் திரிஞ்சா உங்களை எவளடா பார்ப்பாளவை .”

“மட்காட் எல்லாம் ஆடுது . புரிவில் சத்தம் போடுது . நீ நாளகைக்கு சகைக்கிளை ஓருக்கா கழட்டிப் பட்டக் கொடுத்திடு . பிறகு வள்ளிக் கிழமை மத்தியானத்துக்குப் பிறகு சகைக்கிளை பள்ளிக் கட்டத்தில விடாதே . முன் வீட்டு வளவுக்கை நிற்பாட்டிவை .”

பரிய தாக்குதல் ஒன்றுக்கு திட்டமிடுகின்ற தளபதியைப் போல சும்புறு தரிந்தான் .

“உந்த கரியலை கழட்டிவசைச்சிட்டு வா . கொப்பர் காலையில் தானே சந்தகைக்குப் போறவர் .”

“நான் வழமையாய் சகைக்கிளை பள்ளிக் கட்டத்தில தான் விடுறனான் ஸ .”

“வள்ளிக் கிழமை, நாங்கள் பள்ளிக் கட்டம் முடிய பத்து நிமிசம் முந்தியே வளிக்கிட்டு வண்டும் .”

“பள்ளிக் கட்ட கட்டைப் பட்டிக் கிடக்குமே .”

“முன் வழியால இல்லை . பின் மதில் ஏறிக் குதிக்க வண்டும் . குதிப்பை தானே? சகைக்கிளை முன் வீட்டில விட்டால் தான் அதை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் .”

“பள்ளிக் கட்டம் விட்டதுமே போகலாமே?”

“கோப்பாய் கிறிஸ்டியன் கொலிச் விட்டுப் பட்டையை ரோட்டில வாறநேரம் , நாங்கள் அங்க நிற்க வண்டும் .”

“அதுக்கு இஞ்சை இருந்து பதினைஞ்சு நிமிசம் முந்தி வளிக்கிட்டால் தான் சரி சும்புறு” ஸ்கொட் கபறினான் .

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

“பத் துநிமிசம் பபோதும். இரண்டு தரம் ஊன்றி உழக்க வந்திடும்.”

அங்க அழகான பணை ஒருத்தியை எனக்கு சும்புறு அறிமுகம் செய்து வகை கப்போகின்றான். எனக்கு குதியாட்டமாய் இருந்தது. எப்படி முதலில் கதையை ஆரம்பிப்பது என்று எனக்குத் தெரியலே. அது தெரியும் தானே என்று நினைத்து, எனக்குச் சொல்லித் தரமால் விடப்போகின்றான்.

“என்னென்று முதலில் நான் பசேவணேட்டும்..?” தயங்கிய படி கடைட்டனே.

“பசேசு ஒன்றும் கிடையாது. உனக்கு எப்படி இந்த மார்பு பிடிக்கின்றது என்று காட்டித் தாறன்.”

எனக்கு அந்த இரவிலும் வியர்த்துக் கொட்டியது.

இரவிரவாக நித்திரையில் விதம் விதமான மார்புகளும், விதம் விதமான குடகைகளும் வந்து வந்து பயமுறுத்தின.

காலையில் முதல் வேலையாக சகைக்கிள் கரெயலை சாவி போட்டு கழட்டி வதைத்தனே.

“டயேக் கொப்பர் நாளகைக்கு காலை சந்தகைக்குப் போகவணேட்டும்டா.” ஆச்சி புறுபுறுத்தாள்.

“சும்மா தொண தொணக்காதயைன. இரவகைக்கு திரும்பவும் பட்டட்டலாம்.”

சகைக்கிளை ஓடும் போது தெரிந்தது. கட கட என்று ஓரே சத்தம். இவ்வளவு நாளும் எனக்கு கடைக்காமல் இருந்திருக்கா.

வல்லிபுரம் கடையில் பிரகே போட்டு நிறுத்தினனே.

“அண்ணை சகைக்கிளை ஒருக்கா கழட்டிப் பட்டட்ட;ட வணேட்டும்.”

“உதில் விட்டு பட்டட்டித் திறப்பை தந்திட்டும்போம்.”

“பின்னரேம் எடுக்கலாமே அண்ணை.”

“பின்னரேமோ? சனிக்கிழமை வந்து பாறும்.”

“அண்ணை அவசரமாய் வணும். காசபைப்பற்றிப் பிரச்சினை இல்லலை.”

வல்லிபுரத்தார் ஏற இறங்க ஒருக்காப்பார்த்தார்.

“இருபது கட்ட வறும். ஓ கயேயோ?”

“ஓ கடை அண்ணை.”

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

“நாளகைக்கு மத்தியானம் வாரும். ரெடியாய் இருக்கும்து.”

சகைக்கிளகை விட்டு விட்டு பள்ளிக் கு நடந்தனே; இரண்டு புறம் மாணவர்களும்
மாணவிகளும்மாய்
நடந்து கொண்டிருந்தனர். நடப்பதும் சந்தோசமாகத்தான் இருந்தது.

ஒரு புத்து அபிதிரத்தில் வனிதா போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளை உரசிக் கொண்டது
தாண்டுவம்
என்று இரண்டு அபி எட்டு வதைத்தனே. நேரம். பார்த்து, அரசவீ தியால் வந்து
கொண்டிருந்த மிஸ்சிஸ்
தவரட்டம் டீ ச்சர் மெயின் ரோட்டுக்குள் ஏறினார்.

அவ எப்பவும் வகை நிதானமாகத்தான் நடந்து வருவா. நடையில் எந்த அவசரமும்
கிடையாது. இன்னமும்
எத்தனை காலடி எடுத்து வசைசால் பள்ளிக் குட வாசலில் நிற்கலாம் என்று அவளுக்கு
தெரியும்.

அங்கை இங்கை என்று எந்தப் பக்கமும் திரும்பிப்பார்க்கிற பழக்கமும் இல்லை.
ஆனால் மனசுக்கு
என்னென்ன நடக்கிறது என்று தெரியும்.

“குட் மோனிங் டீ ச்சர்.”

“குட் மோனிங். குட் மோனிங்.”

“என்ன சகைக்கிளகை காணலேல்லை. நேற்றைக்கு டவூனுக்கு போய் வந்ததில்
பழுவாப்போச்சுப்போல” ஒரு
பார்வை பார்த்தார். அது கண்களை துளதத்து அதில் உள்ளதை பபிக்க முயன்றது.

“இல்லசை டீ ச்சர். காத்துப்போட்டுது. ஓட்ட விட்டிருக்கிறன்.” மனசு எங்கயோ வழி
தெருவில், சூப்புறுவோட
வசைசு என்னகை கண்டிட்டது என்று எனக்குப் புரிந்துவிட்டது.

“வீட்டில் ஒரு டொக்கிமனை விட்டுட்டன். சகைக்கிள் எண்டால் நீர் எடுத்துக்
கொண்டு வரலாம்.”

“ஓடிப்போய் எடுத்துக் கொண்டுவாறன் டீ ச்சர்.”

“மிக் உபகாரமாய் இருக்கும்து. வீட்டில் மகள் நிற்கிறா. இண்டகைக்கு அவ
கொலிச்சுக்குப் போகலேல்லை.
கதவை கொஞ்சம் ஊண்டித் தட்டும். ஏதாவது கதைப்புத்தகத்தோட இருப்பாள்,
கடேகாது. எண்ர
மசேயில் உள்ள பச்சை கலர்; அட்டை போட்டது எண்டு சொல்லும்.”

டீ ச்சர் சொல்லி முபிக்க முதல் பறந்தனே. டீ ச்சரின் மகளும் வபிவூதான்.
இராமநாதன் கொலிச்சில

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

படிக் கிறாள் .

மலெல்லமாக கதவதைத் தட்டினனே . கதவா உடனயே திறந்தது .

டீ ச்சரின அம்மாதான் வந்தார் . தலை மயிர் எல்லாம் நரதைத் திருந்தது . முகத்தில்
இரண்டு குழி
விழுந்திருந்தது . அந்த குழிகளாகக் குள் இருந்த கண்களாகக் கொண்டாடு , என்ன ஒரு
அசிங்கமான
பிராணியைப் பார்ப்பது போல பார்த்தார் .

“என்ன வணைம்?”

“இல்லலை . டீ ச்சர் தன ரடொக்கிமன் ஒன்றை விட்டுட்டாவாம் ஸ மசேயில பச்சகை
கலர் அட்டை
போட்ட பபி இருக்கும் ஸ .” நான் முடிக்கும் என முகத்திற்கு நரே அது நீ ண்டது .

“ரோட்டில விழுத்தாமல் கொண்டாடு போடா .”

இந்தக் கிழவிக் கு என மலே என ஆத்திரம் என்று புரிந்து கொள்ள முயற்சி
பண்ணினனே . அதற்குள்
பள்ளிக் கட்டம் வந்து விட்டது .

ஆசிரியகைளின் அறையடியில் நின்று எட்டிப்பார்த்தனே .

வாசலில் என்னகைக் கண்டதும் டீ ச்சர் உள்ளே வரும்படி சகைகை காட்டினார் .

பவ்யமாக அந்த டொக்கிமன் டை அவர் கையில் ஒப்படைத்தனே .

“தாங் ய சுந்து .”

ஜப்பானியர்களின் ஸ்டலையில் தலை சாய்த்து டீ ச்சருக்கு மரியாதை செய்து விட்டுக்
கிளம்பினனே .

He is my favourite student .....நல்ல பிள்ளை” மிஸ்சிஸ் தவரட்னம் சொல்லியது எனக்கும்
கடேட்டது .

பத்திரிகையும் கையுமாக இருந்தவர்கள் , தமது கைப்பகைக் குள் ஏதையோ தடிக்
கொண்டிருந்தவர்கள் ,
தங்களாகக் குள் ஏதோ வம்பளந்துகொண்டிருந்தவர்கள் என்று எல்லா டீ ச்சர் மாரும்
என்னை
நிமிர்ந்து பார்த்தது என உள்ளுணர்விற்குத் திரிந்தது .

கர்வமாக இருந்தது . வகுப்பை நோக்கிப் போனனே . சும்புறும் அப்போதுதான்
வகுப்புக்கு வந்து
கொண்டிருந்தான் .

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

“சகைக்கிளை கழட்டிப் பட்டக் கொடும் தனியே?”

“ஓம்”

“கூட. நாளகைக்கு பின்னரேம் மஹின்று மணிக் கு மதில் பாயிறம். மறந்து போகாதே.”

“நான் உதுகளுக்கில்லாம் வரலேலலை.”

சுப்புற ஆச்சரியமாக என்னபார்த்தான். அண்டம் காகம் கண்ணை உருட்டி விழித்தது போல கோணலாக முகத்தை சரித்து விழித்தான். பிறகு சிரித்தான்.

“உங்களுக்கு ஒரு சாண் கதைதான் டா சரி” திரும்பியே என்னபார்க்கவில்லை, போய் விட்டான்.

அதற்குப் பிறகு என்றகைக்குமே என்ன திரும்பிப் பார்த்தது கிடையாது. சுப்புற நல்லவன், யாரைப் பற்றியும் யாருக்கும் எந்தக் காலத்திலும் சொன்னவன் இல்லை.

ஊழல் குற்றங்கள் குறித்து விசாரணை நடத்தப்படும் 2005 ஊழல் 68.

ஊழல் குற்றங்கள் குறித்து விசாரணை நடத்தப்படும்! - ஊழல் குற்றங்கள் -

மார் கழி மாத விடும்முறை விடவும் மாமா வந்து இறங்கவும் சரியாக இருந்தது. மார் கழி மாத விடும்முறையில் பெரிய பெரிய வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றது. முப்பது நாட்களுக்கும் குறையாமல் வருகின்ற மிகப் பெரிய பள்ளிக்கூட விடும்முறை இது என்பதால் பள்ளிக்கூடம் போகாதவர்களுக்கும் கூட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடும்முறை இது.

இறுதிப் பரீட்சை முடிந்ததின் பின்னர் வருவதால் ‘புத்தகத்தை எடுத்துப் படியடா’ என்கின்ற வன்முறைகள் எதுவுமே கிடையாது. அண்டை நாட்டிற்கு எதிரான பெரும் படையெடுப்புக்குத் தயாராவது போல, அடுத்த கட்டப் பயிற்சியைக் காக ஓட்டுமொத்த யாழ்ப்பாணமும் தயாராகின்ற காலகட்டம் என்பதால் ‘மிளகாய்ப் பழம் பிடுங்க வாடா’, ‘கத்திரிக் காயை கழுவிச் சாக்கில் கட்டு’ என்கின்ற சிறுவர்கள் மீதான கொடும்மகையும் தற் காலிகமாக ஒத்திவகைக் கப்பட்டும்விடும்.

‘தம்பியின் கொப்பிப்பேப்பரை கிழித்து விதம் விதமாகக் கப்பல் செய்து விடும்வது’, ‘முழங்கால நனத்தைக் கொண்டுகொண்டு நின்றும், திருவில் ஓடி வருகின்ற வளத்தை கரிகாலன் பாணியில் அணைகட்டி வடிவாணரின் வளவாக்குள்ளை விடும்முறை’ போன்ற விதத்தைகளைக் கற்றிருந்தால் இந்த மார் கழி மழை கூட ஒரு பெரிய பிரச்சனை கிடையாது.

ஓட்டுமொத்தமாகக் கற்றுவது என்றால் இடையிடையே வந்து போகின்ற பச்சைவார்த்தைக் காலகட்டக் குதிகலம் போல மார் கழி விடும்முறை இருக்கும். இதிலே வசதி என்னவென்றால் இந்த கண் காணிப்புக் குழு போன்ற பிரச்சனை ஒன்றுமே கிடையாது.

Written by - சமீதியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

வீ ரவாளை இழந்து விட்ட பின்னரும் கம்பீ ரமாகக் குரல் எழுப்பிப் பாட்டுப் பாடிக் கொண்டு திரிகின்ற சூந்தர பாண்டியன்.

கல்கியின் கதையில் ஒரு வசதி இருக்கிறது. ஆரசன் பிடிபட்டாலோ அல்லது கொல்லப்பட்டாலும் பிரச்சினை மூடிந்து போவதில்லை. இந்த மணிமுடியையும், வீ ரவாளையும் மட்டும் எங்காவது ஒளித்து வைத்துவிட்டால் போதும். பிறகு சமயம் பார்த்து அந்த வீ ரவாளையும், முடியையும் யாராவது துக்கிக் கொண்டு மறுபடி ஆட்சியைப் பிடித்துவிடலாம். நல்லகாலம் இந்த வசதி இப்போது கிடையாது. இருந்தால் யாருடைய துப்பாக்கியை யார் எடுத்துக் கொண்டு வந்து நிற்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

மாமா வீ ரவாளை வகை பவூத்திரமாக எங்கோ ஒளித்து வைத்திருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றும்.

எங்களுக்கு இதை மாமாவினால் பெரிய ஆக்கினை. ஏதோ ஆபத்து சமயத்துக்கின்ற தயாராக வைத்திருப்பதைப் போல அவர் வைத்திருக்கும் ஒரே பெரியனையும் ஐட்டியையும் நானும் தம்பியும் தோய்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். கடைபடாமல் அதைத் தோய்த்து எடுத்து அலசிக் காயப்போடுவது ஸ்யூஸ்யு வின் புது முயற்சி போன்ற ஒரு அபிர்வமான வேலை.

இதை விட அவருடைய சாப்பாட்டுக் கோப்பை, தத்தே தண்ணிக் கோப்பைகளைக் கழுவுவது, கடகைக் குப்பாய் அவர் சொல்லுற சாமான்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருவது, சகைக்கிளின் பின்னால் அவர் இருக்க, வரேவ வைய வழிய வழிய சகைக்கிள் மிதிப்பது, வழியில் திடீ ரெனச் சகைக்கிளை விட்டுக் குதித்து யாருடனாவது மம்பளக்கும் போது மிகப் பொறுமையாக காத்திருப்பது என்று பல விதமான வேலைகளும் எமக்கு இருக்கும்.

எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொண்டு விடுவோம். மாமா கடகையாய் யாழ்ப்பாணம் கட்டிக் கொண்டு போய்க் காட்டுகின்ற படத்துக்கூக காகவும், மலாயன் கடகை வடகை, தத்தே தண்ணிக் காகவும் இன்னும் எத்தனை வந்தாலும் தாங்கிக் கொள்ளலாம்.

“மாமாவாக்கு ஏன் மாமி இல்லை” என்று மிக நீண்ட காலமாக எனக்குள் குடநைத்து கொண்டிருந்த களேவியை ஒரு நாள் பொறுக்க முடியாமல் அம்மாவிடம் கேட்டு விட்டேன்.

ஒரு தடவை என்னை மூறத்துப் பார்த்தாள். “உனக்கு என்னத்துக்கடா?” என்று மூறுகல் மூறுகி விட்டு “மாமி சதெத்துப் போய் விட்டார்” என்று அம்மா சொல்லியதை நான் நம்பவில்லை.

அம்மாவும் பெரியம்மாவும் குசு குசுக்கின்ற போது மிகத் தந்திரமாக ஓட்டுக் கதகை கேட்டுத் தம்பி தான் விசயத்தலை ஒரு நாள் கற்றினான். ஓட்டுக் கதகைகள் கேட்டு ஆளுக்கு ஆள் பிரச்சனைகள் உண்டு பண்ணுவது, இவனுக்கு கில்லி விளையாட்டுப் போல ஒரு விளையாட்டு.

இவனைப் பார்த்தால் ஓட்டுக் கதகை கேட்கின்றான் என்று யாருமே நம்ப மாட்டார்கள். அயன்ஸ்டீனிள் ஏதோ ஒரு கொள்கையை எடுத்துப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதைப் போல பரபரப்பாக ஏதோ செய்து கொண்டிருப்பான். கதைகள் கிறு கிறுவனெ வகைமாக வேலை

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

வரூவார் என்ற நம்பிக்கையோடு நானும் தம்பியும் இருந்தோம். ஆனால் அவர் வழமை போல கொண்டு வரவில்லை. எனக்கும் தம்பிக்கும் சரியான கோபம் வந்தது. அவருக்கு முன்னால் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. அது சாதாரணமான விடயமும் இல்லை.

இந்த ரேடியோப் பிரச்சனை ஒரு நீண்ட காலப் பிரச்சனை. அப்பாவிடம் ஒரு பழைய பிலிப்ஸ் ரேடியோ இருந்தது. ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு தடவை அதற்கு மிகப் பெரிய பற்றி வாங்கிப் போடுவது கட்டுப்பாட்டி ஆகாது என்பது கிட்டப் பிரச்சனையாக இருந்ததில்லை. வாரத்துக்கு இரண்டு தடவை மாமரத்துக்கும் புவிய மரத்துக்கும் இடையில் தொடுத்து கட்டியிருந்த ஏரியல் அற்றுந்து விழ விழ மறுபடியும் ஏறிக் கட்ட வேண்டும் என்பது பெரிய பிரச்சனை. ஒரு தடவை மாமரத்தில் ஏறும் போது அப்பா சறுக்கி விழுந்தும் விட்டார்.

“இந்தக் குத்தியனுக்கு ஏன் இந்த வேலை?” என்று அம்மாவிடம் மாமா சிலைலமாகத் திட்டினார். அம்மா இதுகளையெல்லாம் காதில் விழுந்த மாதிரியே காட்டிக் கொள்வதில்லை.

“இந்த ரேடியோவை நான் முதியான் சேயிடம் கொடுத்து பிரான்சிஸ்டர் ரேடியோவாக மாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன்” என்று கடுகிக் கொண்டு போனவர் தான் இரண்டு வருடமாயும் திரும்பிக் கொண்டு வரவில்லை. ஓவ்வொரு முறையும் வரும் போது அடுத்த முறை கொண்டு வருவதாக சளகைக் காமல் கிறுவார்.

‘கழுவிக் காயப் போடும் போது மாமாவின் கோவணத்துக்குள் காஞ்சோண்டி இலையைப் பிசி விடவேண்டும்.’ தம்பி கண்ணி வெடி வைப்பதற்குத் திட்டம் போட்டது போல திட்டம் போட்டான்.

இவனுடன் சேர்ந்து திட்டம் போடுவது காஞ்சோண்டி இலையை நானே பிசிக் கொள்வதை விட மோசமான நிலைமைக்கு என்னகைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடும். இது எனக்குத் தெரியும். அதனால் அவனுடைய திட்டம் பிடித்திருந்தாலும் எடுத்த எடுப்பிலேயே நிராகரித்து விட்டேன்.

‘சமாதான ரீதியான ஏதாவது திட்டம் போட்டால் தான் சரி’ என்று நான் கடுகியதை தம்பி சற்று சந்தேகத்துடனேயே பார்த்தான்.

சற்றும் எதிர்பாராமல் அம்மாவே ஒரு திட்டம் போட்டுக் கொடுத்தாள். “டேய் நீங்கள் இரண்டு பேரும் மாமா போகிற போது அவரோடையே போய், வரும் போது ரேடியோவையும் எடுத்துக் கொண்டு, மாமா வாங்கித் தாற அரிசியையும் கொண்டு வாங்குவோம்.”

மாமாவும் இதைத் தீர்த்துத் திட்டம் பிடித்துக் கொண்டது ஏன் என்று பிறகு தான் எனக்கும் தம்பிக்கும் தெரிய வந்தது. அவர் சில மட்டகைகளை அநுராதபுரத்திற்கு கடத்தல் செய்ய என்னையும் தம்பியையும் நம்பி முழு ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார்.

புது வருடம் முடிந்ததும் மாமாவின் விடும்முறையும் முடிவுக்கு வந்து விட்டது.

வெங்காயம், சத்தெல் மிளகாய், பாணிபோட்ட போயிலை சகிதம் இணுவில்

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

ஸ்டீசேனாக் குசு சனென்று ரெயினெ எடூப்பதறகாக நாங்கள் வளெளிக் கிட்டோம்.

வலேிக் குபு பினெனால நினென்று சர சர எனென்று சத்தம். பரெயம்மா அவரமாய் ஆனால பதுங்கிப் பதுங்கி வந்தாள்.

பரெயம்மா முன் வாசல் வழியால் எங்கடவீ ட்டுக்கு வந்ததை ஒரு நாளும் நான்கண்டதயேலலை. எப்பவும் அவள் பொழுது விழுந்ததுக்கும் பிறகு: வலேயைப் பொத்துக் கொண்டு, கிணத்தடிப் பக்கமாய் நினென்று, திடீ ரெனென்று ஒரு மரத்துக்குப் பினெனாலை அல்லது ஆட்டாக் கொட்டிலுக்குள் பதுங்கி இருந்து அதிரடியாய் வந்து தரிசனம் தரவாள். அவளுக்கு என்ன பாதுகாப்புப் பிரச்சனை எனென்று கரிசனையாய் கேட்டறிய யாரும் யோசித்ததில்லை.

கையில் கட்டாக் கிளுவம் இலையோட வந்த பரெயம்மா தம்பியின்ட காதுக்குள் எசொன்னாள் “ஆளுக்கொரு மட்டையோடவை வந்திடுங்கோடா.”

அநூராதபுரம் ஸ்டீசேனில இறங்கி மாமாவின் குவாட்டசுக்கு போவதற்கான பஸ்சில் ஏறும் வரை பட்டவதேனகைகளை சொல்ல முடியாது. என்தம்பிக்கு கவை நீங்கியே விட்டது. இரகசியமாய் அழுதிருப்பான போலவும் தோன்றியது.

குவாட்டசுக்கு அருகிலயே பஸ் நினென்று. இறங்கியதுமே மாமாவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது போல லொக்கு பண்டா எங்களடிக் கு வந்து விட்டான். அவன் தான் அந்தக் குவாட்டசுக்கு காவல்காரன். இவனுக்கு காவலுக்கு இரண்டூபரேயைப் போட வேண்டும் போல எனக்கிருந்தது.

“ஐயா” எனென்று சிங்களத்தில் பணிவாக அழைத்தவன் தன்னுடைய புத்தாண்டுவாழ்த்துக்களை மாமாவைக்கு தரெவித்தான். மாமாவும் பதிலுக்கு புத்தாண்டுவாழ்த்துக்களைத் தரெவித்தார்.

லொக்கு பண்டா எங்களை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தான். எங்களை மாமா சிங்களத்தில் அறிமுகம் செய்து வதைத் தார்.

“ஓ..” எனென்று இழுத்தவன் “ஸ்கூல் எல்லாம் லீ வு தானே இப்ப” எனென்று தமிழில் எங்களைப் பார்த்துக் கறினான்.

மட்டகைகளை வகெகு அனாயாசமாகத் தக்கிக் கொண்டுவந்து இறக்கி வதைத் தான். மாமாவின் இருப்பிடம் எனக்கு மிக்க அசுளெகரியமாக இருந்தது.

‘எங்களூடைய ஆட்டாக் கொட்டில் இதவைடப் பரெிசு’ தம்பி குசு குசுத்தான். அவனுடைய காலில் நான் ஒரு மிதிமிதிக் அமையாகி விட்டான்.

லொக்கு பண்டா காலையில் வருவதாகக் கறி புறப்படும் போது “பரெய மாத்யை வந்து விட்டாரா?” எனென்று மாமா கேட்டார்.

“மாலையிலயே வந்து விட்டார்” எனென்று கறியப்பி இருட்டாக்குள் போய் மறந்ததுவிட்டான்.

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 22:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 22:57

நீங்கள் கற்றுக்கொண்ட நம்பமுடியவில்லை. தமிழ் படிக் கத் தவேயில்லை என்று சொல்லும் அவருடைய பெயரைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டேன். அவர் யார் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை என்று 'தமிழ்நேதி' கற்றுவிட்டார். அவரிடம் உடனடியாகச் சொன்னேன் "உங்கள் நண்பரான கலாநிதி நமது குழந்தைகள் தமிழ் படிக் கக் கட்டாது என்று சொல்கின்றார் என்று கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் நீங்கள் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையில் கலாநிதிகளும் என்று பன்மையில் எழுதி உள்ளீர்கள். ஒருவர் சொன்னால் ஒருமறை. ஒன்றுக்கு மறைபட்டவர்கள் சொன்னால்தான் அது பன்மறை."

"ஐயா 'தமிழ்நேதி' உங்களது உணர்வுகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள், உங்கள் கருத்துகளைத் தெரிவிக்கவும்!" என்று சொல்லி உள்ளார் என்று சொல்கின்றீர்கள். (முடியுமானால் நிரூபிக்கவும்). ஆனால் உங்களது கட்டுரையில் கலாநிதிகள் என்று பன்மையில் எழுதி உள்ளீர்கள்."

"யாராவது ஒருவர் உண்மையில் சொல்லி இருந்தால் கட்ட அதை பன்மையாகக் கலாநிதிகள் சொல்கின்றார்கள், பண்டிதர்கள் சொல்கின்றார்கள், வித்துவான்களும், கவிஞர்களும் அறிஞர்களும், பரேறிஞர்களும் சொல்கின்றார்கள் என்று பொய்யாக ஏதோ ஒரு சமீகமே சொல்வது போல் பன்மையாகக் கித்திரித்துக் கற்றுக்கொண்டவர்கள் அப்படிமான பொய்.

நான் உங்களது சவால் விடக்கொண்டேன். உங்களால் சொல்லமுடியுமா? எந்தெந்தக் கவிஞர்கள், கலாநிதிகள், பண்டிதர்கள், அறிஞர்கள், பரேறிஞர்கள், வித்துவான்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் நமது தமிழ் குழந்தைகள் தமிழ் படிக் கக் கட்டாது என்று சொல்கின்றனர் என்று.

2

இது மட்டுமல்ல "தமிழ் கற்பிக்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர் உள்ள சான்றிதழ்களை ஒப்புவித்து ஆசிரியத் தொழிலைபெற்றுக் கொண்டு எமது தாய் மொழியாம் தமிழை அழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்" என்றும் "ரொறொன் ரோ கல் விச் சபையில் தமிழ் கல்வி கற்பிக்கத் தெரிவானவர்களில் பலர் இலங்கையில் கல்விப் பொதுத்தராதரத் தரையில் சாதாரண மட்டத்தில் தறோதவர்களே. இதனை கல்விச் சபைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலரின சான்றிதழ்களைப் படி எடுத்து கிழமை இதழ்களில் வெளியிடுவதலர் உறுதிப்படுத்துதலாம்" என்றும் 'தமிழ்நேதி' உறுதியாகக் கற்றுள்ளார்.

அப்படியானால் 'தமிழ்நேதிக்கு' நிறைய உண்மைகள் தெரிந்திருந்தும் அதை இதுவரை மறைத்து வந்திருக்கின்றார். உள்ள சான்றிதழ்களை ஒப்புவித்து ஆசிரியத் தொழிலைபெற்றுக் கொண்டு செயல்படக்கொண்டிருக்கின்றவர்களைப் பற்றி உடன் ரொறொன் ரோ கல்விச் சபையிடம் 'தமிழ்நேதி' முறையிட இருக்க வேண்டும். ஏன் அதைச் செய்யவில்லை?

'தமிழ்நேதி' கற்றுக்கொண்ட உண்மையின் இத்தகையவர்கள் தான் நமது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்க என்று மிகப் பிழையான தமிழ் பாடப்புத்தகத்தை எழுதி இருக்கலாம் என்ற சந்தேகமும் எனக்குள் எழுகின்றது.

நமது குழந்தைகள் நல்ல தமிழ் கற்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொண்ட 'தமிழ்நேதி' உள்ள சான்றிதழ்கள் ஒப்புவித்து தமிழ் ஆசிரியராக தொழில் பெற்றுக் கொண்டவர்களின் விபரம் தெரிந்தும் அதை இதுவரை மறைத்து வந்துள்ளார்.

